

Så i forhold til andre aktører: Det er jo et nyt område for mange. De skal ikke lokkes i en fælde, men de skal have muligheden for at gå ind og overtage nogle opgaver. Og noget af det, der er interessant, er selvfølgelig i forhold til de forhandlinger. Vi kender jo ikke alle spillereglerne endnu, men hvis man går ind og overtager opgaver – det kan f.eks. være, at en hel a-kasse på landsplan går ind og overtager nogle ting i forhold til AF – skal vi være sikre på, at der også følger penge med, at det ikke bare er et spørgsmål om, at man overtager opgaverne fra staten, men at der også i de forhandlinger, der følger, kan følge penge med til at løse den nye opgave.

Så stillede jeg et spørgsmål tidligere om negative hændelser. Det er jo rigtigt, at vi er blevet enige om, at de skal sendes fra a-kassen til direktoratet. Det er nyt for mig, at der skulle være 16 årsværk til at behandle det. Derfor må mit spørgsmål til ministeren være: Hvis det viser sig, at der ikke er grund til at påklage kassernes afgørelser i forhold til negative hændelser, er der jo ingen grund til, at vi registrerer blot for registreringens skyld. Og så synes jeg, vi skulle prøve at kigge på, om der er behov for at opretholde så stort et administrativt system lige nøjagtig på det her felt.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ja, det var jo egentlig til ministeren, men det blev så med lidt forsinkelse. Nej, jeg tror bestemt ikke, I alle sammen er idioter. Jeg kan godt tænke mig om en gang mere; det er derfor, vi har tre behandlinger af lovforslag. Men jeg er ret sikker på, at jeg ikke kommer frem til et nyt resultat.

Kl. 20.10

Nej, jeg tror ikke, I er idioter. Jeg er ganske simpelt uenig i jeres politik. Jeg er uenig i jeres mål ...

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Man må ikke bruge direkte tale.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nå nej, det er rigtigt, hvordan siger man det så? Jeg er uenig i ministerens og Socialdemokratiets og andres mål. Ganske simpelt. Jeg har heller ikke nogen forventninger om, at folk herinde mener, vi er idioter, når vi er uenige om sager. Indimellem er vi enige med Socialdemokraterne, men sjældent er vi det med de borgerlige. Men jeg har ikke nogen opfattelse af Socialde-

mokraterne som idioter på de tidspunkter, hvor vi ikke kan blive enige.

Det er ren og skær uenighed. Og jeg synes, det er noget arrogant, at man skal belæres om at tænke sig om en gang mere blot på grund af, at man er uenig. Jeg troede, det var det fremmeste formål med det her Ting, at der skulle være uenighed.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til hr. Bjarne Laustsen vil jeg gerne give et tilsagn om, at vi skal følge implementeringen af det her, og mit mål er selvfølgelig også, at alle efter implementeringen kan sige: Det er vi dækket ind af, og det er vi godt tilfredse med.

Så derfor synes jeg, at jeg vil give tilsagn om, at vi kan se på de spørgsmål, der er blevet rejst, både hvad vi kan gøre for ordblinde med hensyn til implementeringen, a-kasser, andre aktører. Formålet med de negative hændelser er jo at få en kontrol på de tilfælde, hvor der er en uoverensstemmelse mellem kassen og direktoratet, og der vil vi gerne se på det her.

Det er så gjort op til, at det antal sager ville svare til 16 årsværk – jeg tror, det står i bemærkningerne til lovforslaget. Men skulle det være så heldigt, at der ikke er basis for noget som helst, skal jeg ikke være den, der modsætter mig, at man kan spare på personalet i den offentlige sektor.

Så er jeg glad for, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil erkender, at det er en politisk uenighed. Det lød bare, som om vi var ude på at være onde, at vi ville forfølge mennesker, at vi ville straffe mennesker, og det var såmænd bare den indfaldsvinkel til det politiske arbejde, som jeg synes måske lige krævede, at vi siger, at vi respekterer hinanden som politisk uenige, og det er jeg glad for at fru Pernille Rosenkrantz-Theil gjorde.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nej, jeg ytrer mig såmænd udelukkende om, hvad jeg mener er konsekvenserne af denne her regerings og den tidligere regerings fælles politik på det her område. Det kan godt være, at det ikke er med onde hensigter, I gennemfører dem, men ikke desto mindre er konsekvensen den samme.

For den familie, der får 1.000 kr. mindre om måneden at leve for, er det fuldstændig fløjtende